

.....
**ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่ได้รับข้อมูลการท่องเที่ยวจากยุวมัคคุเทศก์
เพื่อเสริมสร้างความโดดเด่นด้านการท่องเที่ยวชุมชนที่อยู่ในความรับผิดชอบของ
อบต.ปากน้ำปราณ อ.ปราณบุรี จ.ประจวบคีรีขันธ์**

**The Satisfaction of Foreign Tourists Who Receive Travel Information from
Youth Tour Guides to Enhance the Prominence of Community Base
Tourism under The Responsibility of The Pak Nam Pran Subdistrict
Administrative Organization Pranburi District Prachuap Khiri Khan Province**

**ทัศนีย์ วีรปรีชาชัย¹ ธนัชชยานินทร์ ดอกสร้อยฟ้า² นิพล เอกอุดม³ อุไร มากคณา⁴
และพิชญาภา วงศ์ยิมยอง⁵**

**Tassanee Weerapreechachai¹, Thanuttchayanin Doksroifa², Nipol Ek-udom³,
Urai Makkana⁴ and Pitchayapa Wongyimyong⁵**

¹ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ วิทยาเขตวังไกลกังวล

²⁻⁵อาจารย์ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ วิทยาเขตวังไกลกังวล

¹Assistant Professor, Faculty of Business Administration, Rajamangala University of Technology Rattanakosin

Wangklaikangwon Campus

²⁻⁵Lecturer, Faculty of Business Administration, Rajamangala University of Technology Rattanakosin

Wangklaikangwon Campus

E-mail: pad_khuan@hotmail.com¹, thanuttchayanin.d@rmutr.ac.th², nipol.ek@rmutr.ac.th³, rai.mak@rmutr.ac.th⁴,
pitchayapa.won@rmutr.ac.th⁵

Received: Aug. 1, 2024; Revised: Oct. 1, 2024; Accepted: Oct. 4, 2024

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่ได้รับข้อมูลการท่องเที่ยวจากยุวมัคคุเทศก์ เพื่อเสริมสร้างความโดดเด่นด้านการท่องเที่ยวชุมชนที่อยู่ในความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติโดยเลือกแบบเจาะจง จำนวน 20 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษา พบว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 55.00 อายุ 50-59 ปี ร้อยละ 35.00 มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา และสูงกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 35.00 และมีจำนวนปีที่อาศัยอยู่ในไทย 6-10 ปี ร้อยละ 45.00 นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมีความพึงพอใจที่ได้รับข้อมูลการท่องเที่ยวจากยุวมัคคุเทศก์ โดยรวมมีค่าเฉลี่ยผลค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 3.47, S.D = 1.23) ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมีความพึงพอใจยุวมัคคุเทศก์เนื่องจากมีความรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว นั้น ๆ มีความรู้ด้านประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ วัฒนธรรมของท้องถิ่นนั้น ๆ มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษอย่างคล่องแคล่ว ไม่มีปัญหาในการพูดติดอ่างหรือออกเสียง ไม่ชัดเจน หรือเสียงไม่ดัง มีกิจกรรมหลากหลายสนุกสนาน เอาใจใส่ต่อนักท่องเที่ยวทุกคน และมีความตรงต่อเวลาในทุก ๆ กรณี ข้อเสนอแนะ องค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ ควรมีการฝึกอบรมและทบทวนการปฏิบัติงานของยุวมัคคุเทศก์อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้การให้บริการนำเที่ยวแก่นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมีความพึงพอใจมากยิ่งขึ้น

คำสำคัญ: ความพึงพอใจ นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ยุวมัคคุเทศก์ การท่องเที่ยวชุมชน

Abstract

This research study aims to study the satisfaction of foreign tourists who receive travel information from youth tour guides. To enhance the prominence of community tourism under the responsibility of the Pak Nam Pran Subdistrict Administrative Organization Pranburi District Prachuap Khiri Khan Province. It is quantitative research. A questionnaire was used as a tool to collect data from 20 purposively selected foreign tourists. Data were analyzed using descriptive statistics, including frequency, percentage, mean, and standard deviation.

The results of the study found that foreign tourists Most are male, 55.00 percent, aged 50-59 years, 35.00 percent have a secondary education level. and graduates with a bachelor's degree, 35.00 percent, and having lived in Thailand for 6-10 years, 45.00 percent Foreign tourists are satisfied with receiving travel information from young tour guides. Overall, there is an average interpretation value ($\bar{X}$ =3.47, S.D = 1.23) The overall level is at a moderate level. Foreign tourists are satisfied young tour guides are knowledgeable about the tourist attractions, have knowledge of the history, geography, and culture of the local area and have the ability to use English fluently. There is no problem with stuttering or unclear or loud pronunciation. Have gentle manners Attentive to all tourists and be punctual in every case. Suggestions: Pak Nam Pran Subdistrict Administrative Organization There should be continuous training and review of the performance of young tour guides. In order to provide tour services to foreign tourists with greater satisfaction.

Keywords: Satisfaction, Foreign tourists, Young Tour Guide, Community-based tourism

บทนำ

การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่มีบทบาทความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยเป็นอย่างมาก เป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญนำมาซึ่งเงินตราต่างประเทศ การสร้างงาน และการกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาคในการท่องเที่ยวของประเทศไทย สามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ และเกิดการเติบโตอย่างมีคุณภาพยั่งยืน การท่องเที่ยวก่อให้เกิดรายได้หมุนเวียนในประเทศเป็นจำนวนมาก ดังเช่นในปี พ.ศ.2566 พบว่า ประเทศไทยมีนักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาท่องเที่ยวภายในประเทศ จำนวน 28,150,016 คน และสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว ได้มากกว่า 1.2 ล้านล้านบาท (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2567) ดังนั้น การท่องเที่ยวจึงจัดเป็นอุตสาหกรรมอย่างหนึ่งที่มีความสำคัญของประเทศไทย เพราะสามารถทำรายได้ให้กับประเทศในลำดับต้น ๆ มีรายได้รองลงมาจากรายได้ที่เราได้รับจากการส่งออกในด้านอุตสาหกรรม (พรเทพ เจริญขุนทด และ วิภาวดี ทวี, 2564) โดยการท่องเที่ยวในประเทศไทย มีหลากหลายขึ้นอยู่กับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวเอง และขึ้นอยู่กับ การเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรม ผลของการท่องเที่ยวจะเกิดมิติในแง่บวกหรือลบ ขึ้นอยู่กับนักท่องเที่ยวว่ามีพฤติกรรมอย่างไร (วรัชต์ มัธยมบุรุษ, 2562) โดยเฉพาะ “การท่องเที่ยวชุมชน ” เป็นการท่องเที่ยวที่บริหารจัดการโดยชุมชน เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาผ่านการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ในการจัดการทรัพยากร ภูมิปัญญาอันทรงคุณค่าสร้างสมดุลระหว่าง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนนำไปสู่คุณภาพชีวิต ความสุขของคนในชุมชน นักท่องเที่ยวและผู้มาเยือน (พัฒน์มาศ วงศ์พัฒนศิริ, 2566)

สถานการณ์การท่องเที่ยวจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ช่วงเดือนมกราคม – ธันวาคม ปี 2566 มีจำนวนนักท่องเที่ยว สะสม 11,143,079 คน แบ่งเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย 10,656,168 คน นักท่องเที่ยวต่างชาติ 486,911 คน เพิ่มขึ้นจากปี 2565 จำนวน 1,395,195 คน หรือร้อยละ 14.31 และมีรายได้จากการท่องเที่ยวสะสมในปี 2566 จำนวนทั้งสิ้น 44,241 ล้านบาท แบ่งเป็นรายได้จากนักท่องเที่ยวชาวไทย 38,890.14 ล้านบาท รายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติ 5,350.61 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี 2565 จำนวน 11,402.63 ล้านบาท หรือร้อยละ 34.72 ทั้งนี้ ตัวเลขรายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในปี 2566 มากที่สุดในพื้นที่จังหวัดภาคกลาง ซึ่งเป็นผลมาจากการบูรณาการร่วมกันของหน่วยงานภาครัฐ

.....
เอกชน หน่วยงานองค์กรด้านการท่องเที่ยวที่มีการร่วมกันจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในรูปแบบต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องตลอดทั้งปี โดยมีมาสคอตค้างแวน "น้องเอ็นดู" เป็นทูตประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวทั้ง 8 อำเภอของจังหวัด และเมื่อพิจารณาเฉพาะในพื้นที่วิจัย คือ องค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ พบว่า เป็นชุมชนที่มีการทำประมงเป็นหลัก เป็นที่ตั้งของสมาคมประมงแห่งแรกในประเทศไทย ภายในชุมชนปรากฏสถาปัตยกรรมประเภทเรือนแถวไม้รุ่นเก่า แทรกสลับกับอาคารพาณิชย์สมัยใหม่ มีวัดเขาน้อย และวัดปากคลองปราณเป็นศาสนสถานสำคัญประจำชุมชน นอกจากนี้ยังมีการสืบทอดประเพณีการเล่นแม่ศรี และประเพณีทำบุญสงเรือ (ผู้จัดการออนไลน์, 2567) ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวต่างชาติให้ความสนใจและเข้ามาท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง

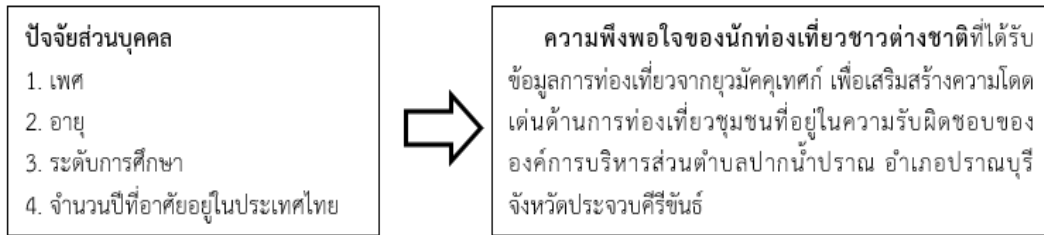
นอกจากนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ (2563) ได้มีการจัดทำแผนแม่บทพัฒนาส่งเสริมการท่องเที่ยวขึ้น เพื่อเป็นกรอบในการพัฒนาจะทำให้การจัดการด้านการท่องเที่ยวสอดคล้องเหมาะสมกับการขยายตัวที่เกิดขึ้น และเป็นแนวทางในการพัฒนาส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ ซึ่งการท่องเที่ยวภายในพื้นที่มีหลากหลายรูปแบบ เช่น การท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล การท่องเที่ยวชมวัฒนธรรมและประเพณี การท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตในชนบท การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ การท่องเที่ยวเพื่อการประชุม เป็นต้น ซึ่งการท่องเที่ยวเหล่านี้ ส่วนใหญ่ดำเนินการด้วยชุมชน ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรับประโยชน์ ร่วมประเมิน แต่ในขณะเดียวกันเมื่อมีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติเข้ามา ท่องเที่ยวในพื้นที่เป็นจำนวนมาก ผู้นำเที่ยว หรือ มัคคุเทศก์ ก็มีความจำเป็นและสำคัญต่อการท่องเที่ยว แต่มัคคุเทศก์ก็มีจำนวนไม่เพียงพอต่อการดูแลนักท่องเที่ยว จึงได้มีการฝึกอบรมเยาวชนในพื้นที่เป็น “ยุวมัคคุเทศก์” ซึ่งก็คือกลุ่มเยาวชนในพื้นที่ตำบลปากน้ำปราณที่ผ่านกระบวนการอบรมและคัดเลือกเพื่อทำหน้าที่เป็นเจ้าบ้านที่ดี คอยต้อนรับและบริการให้ข้อมูลความรู้ด้านระบบนิเวศป่าชายเลนของศูนย์ฯ สิรินาถราชินีและข้อมูลของตำบลปากน้ำปราณแก่ผู้เข้าเยี่ยมชม จึงจำเป็นต้องมีความพร้อมทั้งในด้านข้อมูลความรู้และบุคลิกภาพ รวมทั้งมารยาทในการบริการต้อนรับ (ศูนย์ศึกษาเรียนรู้ระบบนิเวศป่าชายเลนสิรินาถราชินี, 2567) และเมื่อยุวมัคคุเทศก์ ได้ให้บริการกับนักท่องเที่ยวไปแล้ว ย่อมต้องการให้นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการให้บริการ และเพื่อให้นักท่องเที่ยวกลับมาเที่ยวซ้ำและบอกต่อ เพราะความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเป็นเท่าที่ ความรู้สึก หรือเจตคติในทางที่ดีของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยว (Noe, Uysal, & Magnini, 2010)

ด้วยเหตุและผลที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่ได้รับข้อมูลการท่องเที่ยวจากยุวมัคคุเทศก์ เพื่อเสริมสร้างความโดดเด่นด้านการท่องเที่ยวชุมชนที่อยู่ในความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อศึกษาว่านักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการให้บริการของยุวมัคคุเทศก์ในระดับใด มีการบริการด้านใดที่ต้องพัฒนา และผลที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์และสามารถนำไปเป็นแนวทางการพัฒนาทั้งในด้านแหล่งท่องเที่ยว ข้อมูลข่าวสาร ยุวมัคคุเทศก์ และเมื่อมีการพัฒนาแล้วย่อมทำให้การท่องเที่ยวโดยชุมชนจะเป็นที่รู้จักและแพร่หลายมากขึ้น นำไปสู่ความยั่งยืน นำรายได้สู่ชุมชน ทำให้คนในชุมชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น อีกทั้งยังเป็นการช่วยพัฒนาเศรษฐกิจของตำบลปากน้ำปราณและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ให้เติบโตมากขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่ได้รับข้อมูลการท่องเที่ยวจากยุวมัคคุเทศก์ เพื่อเสริมสร้างความโดดเด่นด้านการท่องเที่ยวชุมชนที่อยู่ในความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ทบทวนวรรณกรรม

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2545) ได้กล่าวว่า การท่องเที่ยว (Tourism) เป็นคำที่มีความหมายกว้างขวางครอบคลุมการเดินทางเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ การเล่นกีฬา การติดต่อธุรกิจ ตลอดจนการเยี่ยมเยือนญาติพี่น้อง ส่วนองค์การการท่องเที่ยวโลก ได้กำหนดความหมายของ การท่องเที่ยว ไว้ในปี พ.ศ. 2506 ว่า คือ การเดินทางที่อยู่ภายใต้เงื่อนไข ดังนี้ การเดินทางจากสถานที่อยู่อาศัยประจำไปยังสถานที่อื่น ๆ ด้วยความสมัครใจ หรือการเดินทางด้วยวัตถุประสงค์ที่ไม่ใช่การประกอบอาชีพหรือหารายได้ สรุปได้ว่าการท่องเที่ยว คือ การเดินทางออกจากสภาพแวดล้อมปกติ เช่น บ้าน ที่ทำงาน ไปยังสถานที่ต่าง ๆ เป็นการชั่วคราว ทั้งภายในและระหว่างประเทศ ด้วยความสมัครใจโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ การศึกษา ธุรกิจ ประชุมสัมมนา หรืออื่นใด แต่ต้องไม่เป็นการได้มาซึ่งรายได้จากสถานที่ที่ไปถึงนั้น ๆ ทั้งนี้ การท่องเที่ยวก็จัดเป็นอุตสาหกรรม ที่มีความเกี่ยวข้องทั้งทางด้านทางตรงและทางอ้อม ได้แก่ อุตสาหกรรม การขนส่ง อุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม อุตสาหกรรมที่พักแรม อุตสาหกรรมนันทนาการ อุตสาหกรรมการผลิตสินค้าและบริการข้างเคียงต่าง ๆ (สุริยพร สลับสี และ พงษ์พัฑ วัฒนพงศ์ศิริ, 2563) ส่วนการท่องเที่ยวโดยชุมชน (Community-based tourism) เป็นการท่องเที่ยวที่สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมบริหารจัดการการท่องเที่ยว เพื่อประโยชน์ต่อชุมชน โดยกิจกรรมการท่องเที่ยวมุ่งสร้างปฏิสัมพันธ์และความผูกพันระหว่างเจ้าบ้านกับผู้มาเยือนผ่านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมท่องเที่ยวซึ่งนำไปสู่การเรียนรู้เข้าใจอย่างลึกซึ้งถึงรากเหง้าของชุมชนเน้นความยั่งยืน และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สร้างความสมดุลระหว่างทรัพยากรการท่องเที่ยว สังคม วัฒนธรรม และวิถีชีวิตของสมาชิกในชุมชน (ณัฐพร มณีโรจน์, 2560) และในการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน ยังปรากฏการให้บริการยูมัคคุเทศก์หรือมัคคุเทศก์น้อย เป็นแนวคิดที่อยู่บนฐานความร่วมมือของหลายองค์กรที่เกี่ยวข้องประกอบด้วยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา โรงเรียน องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล อุทยานประวัติศาสตร์อุทยานแห่งชาติ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และองค์กรอิสระ โดยแต่ละองค์กรต่างมีภารกิจร่วมกันในการส่งเสริมการพัฒนาเยาวชนให้มีความรู้ความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรมประเพณี โบราณและศาสนสถาน รวมทั้งทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่นหรือการเรียนรู้แผ่นดินเกิด ปลุกจิตสำนึกให้เยาวชนรักและหวงแหนทรัพยากรชุมชน รวมทั้งการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน โดยเฉพาะท้องถิ่นที่มีทรัพยากรการท่องเที่ยวทั้งธรรมชาติและวัฒนธรรมที่มีคุณค่าความสำคัญ และงดงาม จูงใจให้นักท่องเที่ยวเดินทางไปเยือน ยูมัคคุเทศก์เป็นเยาวชนที่มีจิตอาสาพาท่องเที่ยว โดยให้ความสำคัญกับความรู้ความเข้าใจและตระหนักใน คุณค่าความสำคัญของทรัพยากรท้องถิ่นและการมีส่วนร่วมในชุมชนมากกว่าค่าตอบแทนทั้งยังได้รับการยกเว้นไม่ต้องขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ตามพระราชบัญญัตินำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ซึ่งต่างกับมัคคุเทศก์โดยอาชีพที่ต้องรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์จากสำนักงานธุรกิจ นำเที่ยวและมัคคุเทศก์ กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาทั้งต้องมีคุณสมบัติตามที่กำหนด (จุฑาทิพย์ สุทธิเทพ, 2559)

เมื่อมีการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวแล้ว จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องประเมินผลการให้บริการ โดยทั่วไปจะเป็น ประเมินความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดบริการนั้น ซึ่งการศึกษาความพึงพอใจ เริ่มมีตั้งแต่ก่อนปี ค.ศ.1960 และ ในปี ค.ศ.1980 ได้มีการวิจัยเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวทางด้านการตลาด และนำไปสู่การศึกษาค้นคว้า ประกอบ เจริญสาเหตุที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว (Wang et al., 2009) ส่วน ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว หมายถึง ท่าที ความรู้สึก หรือเจตคติในทางที่ดีของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยว โดยเกิดจากการคาดหวังของนักท่องเที่ยว ก่อนการเข้ามาท่องเที่ยว และการรับรู้ของนักท่องเที่ยวหลังได้เข้ามาท่องเที่ยวแล้ว และเกิดเป็นความพึงพอใจของ นักท่องเที่ยว (Grigoroudis, 2009) ซึ่งมีแบบประเมินความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวหลายรูปแบบ ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยใช้ แบบประเมินที่ประยุกต์มาจากการศึกษาของ Noe, Uysal, & Magnini, (2010) วิวัฒน์ จันทรกึ่งทอง และคณะ (2562) อีก ทั้งพบว่า นักท่องเที่ยวที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และภูมิสำเนาปัจจุบัน ที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจ ที่แตกต่างกัน (ธนภุต สุทธินนท์โชติ, 2559)

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research)

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร (Population) ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางท่องเที่ยวในตำบลปากน้ำ ปราณ อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

1.2 กลุ่มตัวอย่าง (Sample) ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางท่องเที่ยวใน ตำบลปากน้ำ ปราณ เนื่องจากไม่ทราบจำนวนที่แน่นอน ผู้วิจัยจึงกำหนดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จำนวน 20 คน โดยผู้วิจัย กำหนดเกณฑ์พิจารณานักท่องเที่ยวต่างชาติ คือ 1) เป็นนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เคยมาท่องเที่ยว ในตำบลปากน้ำปราณ อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และ 2) เป็นนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ใช้บริการยูมัคคุเทศก์ หรือ มัคคุเทศก์น้อย

2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

2.1 ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) แบบปลายเปิด (Open-end Question) และแบบปลายปิด (Closed-end Question) โดยผู้วิจัยอ้างอิงและประยุกต์แบบสอบถามให้เข้ากับงานวิจัยครั้งนี้ โดยสร้างขึ้นจากแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่ เกี่ยวข้อง แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา และจำนวนปีที่อยู่อาศัยในประเทศไทย ลักษณะคำถามเป็นแบบให้เลือกตอบ และเป็นคำถามแบบปลายปิด

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการวัดระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ที่ได้รับข้อมูลการท่องเที่ยวจากยูมัคคุเทศก์ เพื่อเสริมสร้างความโดดเด่นด้านการท่องเที่ยวชุมชนที่อยู่ในความรับผิดชอบของ องค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งเป็นคำถามแบบประเมินค่าเป็นมาตร วัดตามแบบของ Likert's Scale โดยคำถามในแต่ละข้อมีคำตอบให้เลือกตอบ 5 ตัวเลือก หรือ 5 ระดับ กำหนดคะแนน คำตอบแต่ละตัวเลือกไว้ดังนี้

ระดับ 5	หมายถึง	พึงพอใจมากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง	พึงพอใจมาก
ระดับ 3	หมายถึง	พึงพอใจปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	พึงพอใจน้อย
ระดับ 1	หมายถึง	พึงพอใจน้อยที่สุด

เกณฑ์การประเมินผลระดับความคิดเห็น ดังนี้ (ชูใจ คูหารัตนไชย, 2542)

4.21-5.00	หมายถึง	มากที่สุด
3.41-4.20	หมายถึง	มาก
2.61-3.40	หมายถึง	ปานกลาง
1.81-2.60	หมายถึง	น้อย
1.00-1.80	หมายถึง	น้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติม เป็นคำถามแบบปลายเปิด แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เนื้อหา

3. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

3.1 การตรวจสอบความตรงของข้อคำถามต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยการหาความสอดคล้องหรือดัชนีของความสอดคล้องกันระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับวัตถุประสงค์ (Index of Item–Objective Congruence หรือ IOC) ซึ่งข้อคำถามในแบบสอบถามมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาในข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ค่า IOC มากกว่า 0.6 ทุกข้อคำถาม ซึ่งผู้วิจัยสามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้ (สุวิมล ติรภานันท์, 2557)

3.2 การทดลองใช้แบบสอบถาม (Try out) ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม จำนวน 30 ชุด ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มประชากรในการศึกษา แต่มีลักษณะใกล้เคียงกัน เพื่อตรวจสอบความเข้าใจในข้อคำถามของกลุ่มตัวอย่าง และนำข้อมูลที่ได้มาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยวิธีการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือของ Cronbach's Alpha ได้ค่าความเชื่อมั่นที่ 0.83

3.3 นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดลองใช้มาปรับปรุง

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้สร้างขึ้นซึ่งผ่านการทดสอบและแก้ไขข้อบกพร่องเรียบร้อยแล้วไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ อำเภอบางละมุง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ใช้วิธีเก็บข้อมูลกับนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ผู้วิจัยกำหนดแบบเจาะจง จำนวน 20 คน

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้มาประมวลและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ โดยดำเนินการดังนี้

5.1 ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวต่างชาติ นำมาวิเคราะห์แจกแจงความถี่ และการหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

5.2 ข้อมูลความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ได้รับข้อมูลการท่องเที่ยวจากยุวมัคคุเทศก์ เพื่อเสริมสร้างความโดดเด่นด้านการท่องเที่ยวชุมชนที่อยู่ในความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ อำเภอบางละมุง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ นำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

นักท่องเที่ยวต่างชาติที่เข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ จำนวน 20 คน พบว่าเป็นเพศชาย มากที่สุด จำนวน 11 คน ร้อยละ 55.00 รองลงมาเป็นเพศหญิง จำนวน 9 คน ร้อยละ 45.00 มีอายุระหว่าง 50-59 ปี มากที่สุด จำนวน 7 คน ร้อยละ 35.00 รองลงมา อายุระหว่าง 30-39, 40-49 ปี จำนวน 4,4 คน ร้อยละ 20.00, 20,00 อายุระหว่าง 20-29, 60-69 ปี จำนวน 2,2 คน ร้อยละ 10.00,10.00 และอายุ 70 ปีหรือมากกว่า 70 ปี จำนวน 1 คน

ร้อยละ 5.00 มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา และสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 7 คน ร้อยละ 35.00 รองลงมาคือระดับปริญญาตรี จำนวน 6 คน ร้อยละ 60.00 และมีจำนวนปีที่อาศัยอยู่ในไทย 6-10 ปีมากที่สุด จำนวน 9 คน ร้อยละ 45.00 รองลงมา มากกว่า 10 ปี จำนวน 7 คน ร้อยละ 35.00 และ 1-5 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 20 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
1. ชาย	11	55.00
2. หญิง	9	45.00
อายุ		
1. 20-29 ปี	2	10.00
2. 30-39 ปี	4	20.00
3. 40-49 ปี	4	20.00
4. 50-59 ปี	7	35.00
5. 60-69 ปี	2	10.00
6. 70 ปี หรือ มากกว่า 70 ปี	1	5.00
ระดับการศึกษา		
1. มัธยมศึกษา	7	35.00
2. ปริญญาตรี	6	30.00
3. สูงกว่าปริญญาตรี	7	35.00
จำนวนปีที่อาศัยอยู่ในไทย		
1. 1-5 ปี	4	20.00
2. 6-10 ปี	9	45.00
3. มากกว่า 10 ปี	7	35.00
โดยรวม	20	100.00

ผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่ได้รับข้อมูลการท่องเที่ยวจาก ยูมัมคฤเทศก์ เพื่อเสริมสร้างความโดดเด่นด้านการท่องเที่ยวชุมชนที่อยู่ในความรับผิดชอบของ อบต.ปากน้ำปราน อ.ปรานบุรี จ.ประจวบคีรีขันธ์ พบว่า ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ โดยรวมมีค่าแปลผลค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 3.47, S.D = 1.23) อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ยูมัมคฤเทศก์มีความรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวในนั้น ๆ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 3.95, S.D = 1.05) อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ยูมัมคฤเทศก์ไม่มีปัญหาในการพูดติดอ่าง หรือออกเสียงไม่ชัดเจน หรือเสียงไม่ดัง ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 3.90, S.D = 1.29) อยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ยูมัมคฤเทศก์แต่งกายเหมาะสม สุภาพเรียบร้อย ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 2.80, S.D = 1.01) อยู่ในระดับปานกลาง ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่ได้รับข้อมูลการท่องเที่ยวจากยูมัมคฤเทศก์

(n = 20)

ข้อ	ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่ได้รับข้อมูลการท่องเที่ยวจากยูมัมคฤเทศก์	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1.	ยูมัมคฤเทศก์มีความรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวในนั้น ๆ	3.95	1.05	มาก
2.	ยูมัมคฤเทศก์มีความรู้ด้านประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ วัฒนธรรมของท้องถิ่นนั้น ๆ	3.85	1.09	มาก

ข้อ	ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่างชาติ ที่ได้รับข้อมูลการท่องเที่ยวจากยูมัคคุเทศก์	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น
3.	ยูมัคคุเทศก์มีความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับท้องถิ่นนั้น ๆ	3.30	0.98	ปานกลาง
4.	ยูมัคคุเทศก์มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษอย่าง คล่องแคล่ว	3.70	1.30	มาก
5.	ยูมัคคุเทศก์ไม่มีปัญหาในการพูดติดอ่าง หรือออกเสียง ไม่ชัดเจน หรือเสียงไม่ดัง	3.90	1.29	มาก
6.	ยูมัคคุเทศก์เป็นคนช่างพูด ช่างเจรจา	2.95	1.28	ปานกลาง
7.	ยูมัคคุเทศก์สามารถให้ข้อมูลอื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการ ท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี	3.20	1.40	ปานกลาง
8.	ยูมัคคุเทศก์แต่งกายเหมาะสม สุภาพเรียบร้อย	2.80	1.01	ปานกลาง
9.	ยูมัคคุเทศก์มีกิริยามารยาทสุภาพนุ่มนวล	3.50	1.54	มาก
10.	ยูมัคคุเทศก์เอาใจใส่นักท่องเที่ยวทุกคน	3.60	1.47	มาก
11.	ยูมัคคุเทศก์ยิ้มแย้มแจ่มใส สีหน้าไม่บึ้งตึง	3.25	1.25	ปานกลาง
12.	ยูมัคคุเทศก์ตรงต่อเวลาในทุก ๆ กรณี	3.60	1.14	มาก
โดยรวม		3.47	1.23	ปานกลาง

อภิปรายผล

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ได้รับข้อมูลการท่องเที่ยวจากยูมัคคุเทศก์ เพื่อเสริมสร้างความโดดเด่นด้านการท่องเที่ยวชุมชนที่อยู่ในความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยนักท่องเที่ยวต่างชาติ มีความพึงพอใจต่อยูมัคคุเทศก์ในระดับมาก อยู่ 7 ข้อ ได้แก่ ยูมัคคุเทศก์มีความรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวสนใจ ๆ มีความรู้ด้านประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ วัฒนธรรมของท้องถิ่นนั้น ๆ มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษอย่างคล่องแคล่ว ไม่มีปัญหาในการพูดติดอ่าง หรือออกเสียง ไม่ชัดเจน หรือเสียงไม่ดัง มีกิริยามารยาทสุภาพนุ่มนวล เอาใจใส่นักท่องเที่ยวทุกคน และมีความตรงต่อเวลาในทุก ๆ กรณี ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ วิเชียร อินทรสมพันธ์ และคณะ (2561) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมยูมัคคุเทศก์เพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น อำเภออุ้มผาง จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า ยูมัคคุเทศก์ ซึ่งเป็นเยาวชนในพื้นที่นั้น ๆ จะมีความรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวในพื้นที่ของตนเองเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว เพียงแต่หลักสูตรจะพัฒนาให้ยูมัคคุเทศก์มีการนำเสนอข้อมูลได้อย่างเป็นระบบและน่าสนใจมากขึ้น ยังสอดคล้องกับการศึกษาของ สุซานาญ ลิตานุรักษ์ (2565) ซึ่งได้ศึกษารูปแบบการพัฒนายูมัคคุเทศก์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในชุมชน กรณีศึกษาชุมชนเทศบาลตำบลหนองปากครั้ง อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ยูมัคคุเทศก์จะต้องมีความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษและมีการทดสอบความรู้ภาษาอังกฤษและมีการฝึกปฏิบัติก่อนลงภาคสนาม ส่วนการศึกษาของสุภาววรรณ สุวรรณสิงห์ (2561) ซึ่งได้ศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่างชาติในการใช้บริการการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ พบว่า นักท่องเที่ยวต่างชาติพึงพอใจต่อการให้บริการโดยเฉพาะข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการท่องเที่ยว นอกจากนี้ผู้ให้บริการยังมีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดี มีกิริยามารยาทสุภาพ อ่อนหวาน และดูแลให้บริการนักท่องเที่ยวเป็นอย่างดี

องค์ความรู้ใหม่ และการนำไปใช้ประโยชน์

การท่องเที่ยวโดยชุมชนจะยั่งยืนและโดดเด่นได้หรือไม่ ขึ้นอยู่กับพื้นที่หรือชุมชนเป็นปัจจัยหลักและมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง และบุคคลที่จะเป็นนักสื่อสารความหมายในพื้นที่หรือเรียกว่ายูมัคคุเทศก์ ซึ่งเป็นกลุ่มเยาวชน ที่มีจิตอาสาและ

จิตสำนึกรักบ้านเกิด ทำหน้าที่ในการให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างชาติ โดยได้รับการฝึกอบรมจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ภูมิภาคจะต้องมีความรอบรู้เกี่ยวกับข้อมูลในพื้นที่อย่างเพียงพอ ยังจำเป็นต้องมีองค์ประกอบด้านอื่น ๆ เพื่อให้การนำเที่ยวสนุก ได้ความรู้ เป็นกันเอง เช่น การพูดอย่างเป็นธรรมชาติ ไม่ใช้การท่องจำ การแต่งกายที่บ่งบอกถึงความเป็นภูมิภาคที่ ซึ่งจะอาจจะเป็นการแต่งกายที่มีลักษณะเหมือนกันหรือการแต่งกายตามเอกลักษณ์ของไทย การมีให้บริการ หน้าที่ยิ้มแย้ม การเข้าใจพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ซึ่งเป็นหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ ซึ่งเป็นเจ้าของพื้นที่ รวมทั้งหน่วยงานการท่องเที่ยวในพื้นที่ที่จะร่วมกันพัฒนาภูมิภาคให้ เป็นมืออาชีพยิ่งขึ้น ซึ่งจะสามารถสร้างความโดดเด่นให้กับการท่องเที่ยวโดยชุมชนได้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. องค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ควรจัดทำหลักสูตรฝึกอบรม ภูมิภาคอย่างต่อเนื่อง และมีการประเมินผลการปฏิบัติงานของภูมิภาคเป็นประจำเพื่อนำผลการประเมินมา พัฒนาการให้บริการนำเที่ยวต่อไป

2. จากผลการศึกษา พบว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ มีความพึงพอใจต่อการแต่งกายของภูมิภาคในระดับน้อย ที่สุด องค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ ควรจัดเตรียมชุดให้กับภูมิภาค เพื่อให้แต่งกายเป็นในรูปแบบเดียวกัน และมีความเป็นเฉพาะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาความต้องการจำเป็นของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างชาติเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชนในพื้นที่ องค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
2. ควรศึกษาประสิทธิภาพการให้บริการนำเที่ยวของภูมิภาคเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชนในพื้นที่ท่องเที่ยว ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจาก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ วิทยาเขตวังไกลกังวล ผู้วิจัยขอขอบคุณมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ วิทยาเขตวังไกลกังวล และผู้ที่มีส่วนทำให้งานวิจัยนี้ประสบความสำเร็จทุกท่าน

เอกสารอ้างอิง

กมลชนก จันทรเกตุ. (2560). การจัดการการท่องเที่ยวชุมชนอย่างยั่งยืน กรณีศึกษา: ชุมชนเกาะยอ จังหวัดสงขลา.

(วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2545). *ประเภทของแหล่งท่องเที่ยว*. ค้นหามาเมื่อ 05 กรกฎาคม 2567, จาก

http://osthailand.nic.go.th/masterplan_area/userfiles/files/Tourism.pdf.

จุฑาทิพย์ สุทธิเทพ. (2559). *การพัฒนาภูมิภาคเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวท้องถิ่นของเยาวชนตำบลมะเกลือใหม่*

อำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา. ในโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและธุรกิจบริการ สาขาการจัดการ ธุรกิจการค้าสมัยใหม่. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.

ชูใจ คูหารัตนไชย. (2542). *สถิติเบื้องต้น (Introduction to Statistics)*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาสถิติประยุกต์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร.

ณัฐพัชร มณีโรจน์. (2560). การจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน. *วารสารวิชาการการท่องเที่ยวไทย นานาชาติ*, 13(2), 25-46.

- ธนกฤต สุทธินันท์โชติ. (2559). ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติธารเสด็จ-เกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี. (วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต). สาขาบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่, สงขลา.
- ผู้จัดการออนไลน์. (2567). รองผู้ว่าฯ เผยประจวบฯ รายได้ท่องเที่ยวปี 66 กว่า 4 หมื่นล้านบาท นักท่องเที่ยวกว่า 11 ล้านคน. ค้นหาเมื่อ 05 กรกฎาคม 2567, จาก <https://mgronline.com/local/detail/9670000012224>
- พรเทพ เจริญขุนทด และ วิภาวดี ทวี. (2564). ประสิทธิภาพการจัดโครงการพัฒนาทักษะยุวมัคคุเทศก์ภาษาจีนเพื่อการท่องเที่ยวจังหวัดศรีสะเกษ. *วารสารจีนศึกษา* 14(1), 43-65.
- พัฒน์มาศ วงศ์พัฒนศิริ. (2566). การท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน. ค้นหาเมื่อ 05 กรกฎาคม 2567, จาก https://www.nectec.or.th/ace2019/wp-content/uploads/2019/09/20190909_SS02_Patthamas.pdf.
- วราวิชต์ มัธยมบุรุษ. (2562). การตลาดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เส้นทางเชื่อมโยงกลุ่มประเทศกัมพูชา ลาว เมียนมาร์ และเวียดนาม เพื่อให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลาง: รายงานฉบับสมบูรณ์. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม.
- วิเชียร อินทรสมพันธ์ และคณะ. (2561). การพัฒนายุวมัคคุเทศก์เพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่นอำเภออุ้มผาง จังหวัดสุพรรณบุรี. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์*, 13(1), 155-166.
- วิวัฒน์ จันทร์กิงทอง และคณะ. (2562). ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวชุมชน จังหวัดสงขลา. *การประชุมมหาดไทยวิชาการระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 11*, 1782-1797.
- ศูนย์ศึกษาเรียนรู้ระบบนิเวศป่าชายเลนสิรินาถราชินี. (2567). ศูนย์ศึกษาเรียนรู้ระบบนิเวศป่าชายเลนสิรินาถราชินี. ค้นหาเมื่อ 20 กรกฎาคม 2567, จาก https://www.facebook.com/SirinartCenter/posts/1930092233739264/?locale=th_TH
- สุชานาฏ สิตานุกัษ. (2565). รูปแบบการพัฒนายุวมัคคุเทศก์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในชุมชน: กรณีศึกษาชุมชนเทศบาลตำบลหนองปากครั้ง อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. *พินเนศวร์สาร*, 18(2), 104-114.
- สุภาวรรณ สุวรรณสิงห์. (2561). ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่างชาติในการใช้บริการ การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยกรุงเทพ, กรุงเทพฯ.
- สุรียพร สลับสี และ พงษ์พัทธ์ วัฒนพงศ์ศิริ. (2563). การมีส่วนร่วมทางการเมืองของ ประชาชนต่อการปกครองท้องถิ่นในเทศบาลบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ. *วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*, 1(2), 9-21.
- สุวิมล ติรณานันท์. (2557). *ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์: แนวทางสู่การปฏิบัติ*. พิมพ์ครั้งที่ 12. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- องค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราม. (2563). *แผนแม่บทพัฒนาส่งเสริมการท่องเที่ยว*. ประจวบคีรีขันธ์: ฝ่ายส่งเสริมการท่องเที่ยว สำนักงานปลัดอบต.
- Dong Wang., et al... 2009. "Health Promotion Lifestyles of University Students in Mainland. China". *BMC Public Health*, 9, 379.
- Grigoroudis, E. (2009). *Customer satisfaction evaluation*. New York: Springer.
- Noe, F.P., Uysal, M., and Magnini, V.P. (2010). *Tourist Customer Service Satisfaction: An Encounter Approach*. New York: Routledge.